

A Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma:	103.K.703.890/2023/14.
A felperes:	KÖMI Mérnökiroda Kft. (1031 Budapest, Nánási u. 5-7. D. ép. 5. lph. 533.)
A felperes képviselője:	dr. Báthori Ágnes egyéni ügyvéd (1023 Budapest, Margit u.7. I/7.)
Az alperes:	Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság (1026 Budapest, Riadó u. 5.)
Az alperes képviselője:	dr. Petró Szilvia kamarai jogtanácsos
Az alperesi érdekelt:	Építési és Közlekedési Minisztérium (1054 Budapest, Alkotmány u. 5.)
Az alperesi érdekelt képviselője:	dr. Fehér Zsolt kamarai jogtanácsos
A per tárgya:	közbeszerzési ügyben hozott D.395/14/2023. számú közigazgatási határozat megtámadása

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes D.395/14/2023. számú határozatát megváltoztatja és megállapítja, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 2. § (7) bekezdését, a Kbt. 70. § (2) bekezdését és a Kbt. 69. § (1) és (2) bekezdését, ezt meghaladóan a keresetet elutasítja.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 300 000 (háromszázezer) forint perköltséget.

A 36 000 (harminchatezer) forint összegű kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen a kézbesítéstől számított 15 napon belül jogszabálysértésre hivatkozással, a jogszabályhely pontos megjelölésével a Fővárosi Ítéletáblához címzett, azonban a Fővárosi Törvényszéken jogi képviselő által elektronikus úton benyújtandó fellebbezésnek van helye. Tárgyalás tartását a fél a fellebbezésben és a fellebbezési ellenkérelemben kérheti. A határidő elmulasztása miatt igazolásnak nincs helye. A jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely pontos megjelölésének, illetve az ítéletnek közzétett kúriai határozattól jogkérdésben való eltérésre hivatkozásnak az elmaradása a fellebbezés hiánypótlás nélküli visszautasítása jogkövetkezményével jár.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] Az alperesi érdekelt jogelődje, az Innovációs és Technológiai Minisztérium, mint ajánlatkérő a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második Része szerint 2020. május 28-án indított nyílt közbeszerzési eljárást „Közútkezelői tevék. 2020-2021. évi ellenőrzése, 1., 2., 3., 4., 5., és 7. részek” tárgyában. A felhívás II.1.6) pontja szerint a beszerzés részekből áll és valamennyi részre nyújtható be ajánlat. A IV.2.6) pont szerint az ajánlati kötöttség időtartama 2 hónap, amely alatt a VI.3) „További információk” pont 15) alpontja értelmében 60 nap értendő. A felhívásra összesen négy ajánlattevő nyújtott be ajánlatot; a felperes és Rimai Rudolf egyéni vállalkozó közös ajánlatot tettek az eljárás 1., 2.,

3., 4., 5. és 7. részére.

- [2] Az ajánlatkérő 2020. augusztus 26-i tájékoztatása szerint a beérkezett ajánlatokat az azok értékelésével kapcsolatos egyeztetések időigénye miatt nem tudta a Kbt. 70. § (2) bekezdés szerinti időtartamban elvégezni, ezért kérte, hogy az ajánlattevők 2020. augusztus 31-én 12 óráig nyilatkozzanak, hogy fenntartják-e ajánlatukat az ajánlati kötöttség lejártának eredeti időpontjától, azaz 2020. augusztus 31-től számított 60 napig. Felhívta az ajánlattevők figyelmét arra, hogy ha a megadott határidőben nem teszik meg nyilatkozatukat, azt a Kbt. 70. § (2) bekezdése értelmében úgy kell tekinteni, hogy a megadott időpontig az ajánlataikat fenntartják. A felperes és Rimai Rudolf nyilatkoztak, hogy az eljárás 1., 2., 3., 4., 5. és 7. részeiben tett ajánlataikat 2020. augusztus 31-től számított 60 napig fenntartják.
- [3] Az ajánlatkérő 2020. szeptember 2-án értesítette a felperest és Rimai Rudolfot, hogy az 1., 2., 3., 4., 5. és 7. részekre tett ajánlatuk - a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pont alapján - érvénytelen. A felperes és Rimai Rudolf a döntés ellen előzetes vitarendezési kérelmet terjesztettek elő, majd jogorvoslati eljárást kezdeményeztek. Az ajánlatkérő 2020. október 5-én visszavonta a döntését, ezért a jogorvoslati eljárás a D.409/10/2020. számú végzéssel megszüntetésre került.
- [4] Az ajánlatkérő 2020. október 27-én ismét arról tájékoztatta az ajánlattevőket, hogy az ajánlatokat a meghosszabbított ajánlati kötöttség fennállása alatt nem tudja elbírálni. Kérte, hogy az ajánlattevők 2020. október 30. 12 óráig nyilatkozzanak arról, hogy ajánlatukat fenntartják-e a kiterjesztett ajánlati kötöttség lejártától - azaz 2020. október 30-ától - számított 60 napig. Indokolása szerint az ajánlati kötöttség határidejét a Kbt. 70. § (2) bekezdése alapján jogszerűen nincs lehetősége ismét meghosszabbítani, de - az alperes joggyakorlata szerint - az ajánlatkérő és az ajánlattevők a Kbt.-ben meghatározott ajánlati kötöttség kógens jogintézményének keretein kívül, a közbeszerzési eljárás eredményes befejezése érdekében megállapodásukkal lehetővé tehetik a közbeszerzési szerződés megkötését. Nincs akadálya annak, hogy az ajánlattevők – a Kbt. 75. § (1) bekezdés c) pontjára is figyelemmel – az ajánlati kötöttség lejárt esetén is fenntartsák ajánlatukat. Felhívta az ajánlattevők figyelmét arra, hogy ha a megadott határidőben nem nyilatkoznak, azt úgy tekinti, hogy ajánlataikat a megjelölt időpontig nem tartják fenn. A felperes és Rimai Rudolf a 2020. október 29-én kelt, az EKR felületre 2020. november 3-án feltöltött nyilatkozatukban az eljárás 1., 2., 3., 4., 5. és 7. részeiben megtett ajánlatukat fenntartották.
- [5] Az ajánlatkérő 2020. december 11-én kelt összegezése szerint az eljárás 1., 2., 3., 5. és 7. részeiben a perben nem álló ajánlattevő nyert, a 4. rész eredménytelen lett. Kizárólag a nyertes ajánlattevő nyilatkozott határidőben az ajánlata fenntartásáról, a felperes és Rimai Rudolf csak a határidőt követően, 2020. november 3-án tették meg nyilatkozataikat, ezért az ajánlatukat az értékelés során figyelmen kívül kellett hagyni.
- [6] A felperes és Rimai Rudolf a Kbt. 70. § (2) bekezdésének sérelme megállapítását kérő jogorvoslati kérelmét az alperes a 2021. február 15-én kelt D.548/15/2020. számú határozatával elutasította. Indokolása szerint a Kbt. 70. § (2) bekezdése alapján az ajánlati kötöttség maximális időtartama 120 nap. A joggyakorlat szerint a bírálat elhúzódásakor lehetőség van arra, hogy az ajánlatkérő és az ajánlattevők a Kbt.-ben szabályozott ajánlati kötöttség kógens keretein kívül konszenzust alakítsanak ki a közbeszerzési eljárás eredményes befejezése érdekében, lehetővé téve a közbeszerzési szerződés megkötését. Az ajánlati kötöttség e módon való, 120 napot meghaladó meghosszabbítása alapjául szolgáló konszenzus már a Kbt. kógens szabályain kívül esik. Az ajánlattevő csak az ajánlati kötöttség fennállása alatt van kötve az ajánlatához. Osztotta az ajánlatkérő joggyakorlatra (a D.32/15/2019. és D.695/33/2016. számú határozatokra) hivatkozását. A felperes és Rimai

Rudolf nem támadták a 2020. október 27-én kelt felhívást az ajánlati kötöttség további meghosszabbítására, tudomásul vették a Kbt. 70. § (2) bekezdésén túli, a Kbt. 75. § (1) bekezdés c) pontjával összhangban lévő előírást, a felhívott alperesi határozatokban elismert konszenzusos megállapodás lehetőségét. A felperes és Rimai Rudolf ajánlati kötöttsége a korábbi nyilatkozatuk és a Kbt. 70. § (2) bekezdése alapján 2020. október 30-ig állt fenn. Az ajánlatkérő által kért írásbeli nyilatkozatot 2020. október 30. 12 óráig nem tették meg, ajánlati kötöttségük ekkor megszűnt. Az ajánlatkérőnek ezért nem volt jogszerű lehetősége arra, hogy a 2020. november 3-án megtett nyilatkozat alapján az ajánlatukat bevonja a bíráló körébe, mert az ajánlataikat a felperes és Rimai Rudolf nem tartották fenn.

A Fővárosi Törvényszék 104.K.702.237/2021/17. számú ítélete (a továbbiakban: első ítélet)

- [7] A felperes és Rimai Rudolf közös keresete alapján eljáró Fővárosi Törvényszék a határozatot megsemmisítette és az alperest új eljárásra kötelezte. Az eljárási kérdések vizsgálatát követően megállapította, hogy az ajánlatkérő az ajánlati kötöttség meghosszabbítására a Kbt. 70. § (2) bekezdése szerinti lehetőséget kimerítette, nem volt jogszerű lehetősége az ajánlati kötöttség fenntartásának indítványozására. A Kbt. kógens szabályai alól a 2. § (7) bekezdése ad eltérési lehetőséget. Az ajánlati kötöttség – a Kbt. 70. § (2) bekezdésén túli – kiterjesztésére és az ajánlatoknak az ajánlati kötöttség leteltét követő elbírálására a Kbt. nem tartalmaz kifejezett eltérési lehetőséget. Ilyen, a Kbt. 2. § (7) bekezdésének megfelelő, törvény által biztosított eltérési lehetőséget az alperes sem tudott megjelölni. Az alperes észlelte ugyan, hogy az ajánlatkérő a „Kbt. keretein kívül járt el”, de ennek jogkövetkezményeit nem vonta le. Ehelyett - a kialakult szokásjogra hivatkozva - törvényi jogalap nélkül utasította el a jogorvoslati kérelmet. A Kbt. 70. § (2) bekezdése nem biztosítja az eltérési lehetőséget, az alperes erre vonatkozó álláspontja jogellenes. Az említett „gyakorlat” nem jelenti az ajánlati kötöttség törvényi határidőn túli meghosszabbítását, mert arra a jogszabály - a Kbt. 70. § (2) bekezdésén kívül - nem ad lehetőséget. A törvényi kereteken kívüli szokásjogi gyakorlat jogszerűségét sem a bíróság, sem az alperes nem ismerheti el. A Kbt. az ajánlatok elbírálásának rendjét szigorúan szabályozza. Egy érvényes ajánlatot kizárólag a Kbt. feltételei szerint lehet figyelmen kívül hagyni az értékelés során. Az ajánlat figyelmen kívül hagyása nem alapulhat az ajánlatkérő egyoldalú, a Kbt. által meg nem engedett intézkedésén. Az alperesnek észlelnie kellett volna, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 70. § (2) bekezdésén túl megsértette a Kbt. 2. § (3) és (7) bekezdéseiben foglalt alapelveket is, valamint a Kbt. kógenciáját azáltal, hogy egy saját maga által egyoldalúan meghatározott, a Kbt.-ben nem szereplő feltétel alapján hagyta figyelmen kívül a felperes és Rimai Rudolf ajánlatát. Irreleváns, hogy a felperes és Rimai Rudolf a 2020. október 27-i felhívást jogorvoslati kérelemmel nem támadta, mivel az érdeksérelem és a jogsértés az összegezéssel valósult meg azáltal, hogy az ajánlatkérő az ajánlatukat figyelmen kívül hagyta. A Kbt. alapelveivel nem összeegyeztethető az, hogy ha a közbeszerzési eljárás eredményeként nem a kiírási feltételeknek megfelelő legkedvezőbb ajánlatot adó, hanem az ajánlatát leghosszabb ideig fenntartó ajánlattevő nyeri el a szerződéskötés lehetőségét. Ez az ajánlattevők és az ajánlatkérő érdekeit, és a közbeszerzési eljárás célját is sérti. A 2021. február 1-én hatályba lépett Kbt. 70. § (2a) bekezdése nem tette visszamenőleges hatállyal jogszerűvé az ajánlatkérő eljárását; a Ptk. előírásai a Kbt. 2. § (8) bekezdésére tekintettel nem voltak relevánsak; a hivatkozott alperesi döntések jogi kötőerő hiányában nem voltak figyelembe vehetők; a jogorvoslati kérelemben nem, csak a keresetben hivatkozott a Kbt. 50. § (4) bekezdés és 79. § (1) bekezdés megsértését az alperesnek nem kellett vizsgálnia, ezekre a per sem terjedt ki. A határozat jogsértő volt, mivel a Kbt. kógenciáját figyelmen kívül hagyva nem állapította meg a Kbt. 70. § (2) bekezdésének sérelmét, és a Kbt. 2. § (7) bekezdése ellenében törvény által nem biztosított körben ismert el jogszerűnek olyan eljárást, amely jogszabályi jogalappal nem

rendelkezett. A megismételt eljárásban az alperesnek az ítéletben rögzített jogértelmezés szerint kellett ismételten megvizsgálnia a jogorvoslati kérelemmel támadott eljárást, és jogsértés megállapítása esetén a Kbt. szerinti jogkövetkezményeket kellett alkalmaznia.

Az alperes első megismételt eljárásban hozott végzése

- [8] Az alperes az első megismételt eljárásban hozott - a D.456/12/2021. számú végzésével kijavított - D.456/11/2021. számú végzésével a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 46. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel, a 47. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogorvoslati eljárást megszüntette a jogorvoslati kérelem elkésettsége miatt. Indokolása szerint a jogorvoslati kérelem az eljárást lezáró döntést támadta azzal, hogy az ajánlatkérő jogsértő módon hagyta figyelmen kívül a felperes és Rimai Rudolf ajánlatát az értékelés során. A jogsértés megtörténte időpontjaként 2020. december 18-át, az összegezést követő előzetes vitarendezési kérelemre adott elutasító válasz átvételének napját jelölték meg. Az ítélet iránymutatása szerint a jogorvoslati kérelem a Kbt. 70. § (2) bekezdés megsértésének a megállapítására irányult, azzal összefüggésben, hogy az ajánlatkérő 2020. október 27-én kelt felhívása jogsértő volt. A felperes és Rimai Rudolf nem támadta előzetes vitarendezés keretén belül a 2020. október 27-i felhívást. Abban kellett döntenie, hogy az ajánlatkérő megtartotta-e a Kbt. 70. § (2) bekezdését, amikor az ajánlati kötöttség 120 napot meghaladó fenntartására vonatkozó nyilatkozat megtételére szólította fel az ajánlattevőket. A jogsértő cselekmény megtörténte időpontja 2020. október 27-e volt, a felperes és Rimai Rudolf a felhívás átvételével a jogsértésről tudomást szereztek. A Kbt. 148. § (3) bekezdése szerinti 15 napos jogorvoslati határidő 2020. november 11-én lejárt, a 2020. december 21-én benyújtott jogorvoslati kérelem elkésett. Emiatt az ajánlatkérő előzményi-, és a megismételt eljárásban előterjesztett eljárásjogi kifogásait nem vizsgálhatta. Az alperes a 2021. november 19-én kelt D.456/12/2021. számú végzésével az igazgatási szolgáltatási díj visszafizetésére vonatkozó rendelkezését kijavította.

A Fővárosi Törvényszék 103.K.706.609/2021/8. számú ítélete (a továbbiakban: második ítélet)

- [9] A Fővárosi Törvényszék a D.456/11/2021. számú végzést megsemmisítette és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte, mert az alperes a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 97. § (4) bekezdése ellenében az első ítéletben a megismételt eljárásra adott iránymutatást figyelmen kívül hagyva hozta meg a végzését. A jogorvoslati határidő megtartottsága az alapeljárásban nem volt vitatott. Az első ítéletnek nem lehetett olyan értelmezést adni, hogy az alperesnek a jogorvoslati határidő megtartottságát a megismételt eljárásban vizsgálnia kell. A bíróság az első ítélet 43. pontjában kimondta, hogy: „az érdeksérelem és a jogsértés az összegezés kibocsátásával valósult meg, azáltal, hogy az ajánlatkérő a felperes és Rimai Rudolf ajánlatát figyelmen kívül hagyta.” Ebből nem lehetett jogszerűen arra következtetni, hogy „a felperesek a jogorvoslati kérelemben nem az összegezést, hanem a Kbt. 70. § (2) bekezdésének ajánlatkérő általi megsértését támadták.” Az alperes nem térhetett volna el az összegezéstől sem a jogsértés, sem a jogorvoslati határidő kezdete vonatkozásában. Az első ítélet 38-42. pontjaiban egyértelműen, többször hangsúlyozottan kimondta a bíróság, hogy az érdekelt a „Kbt. keretein kívül járt el”, az alperes azonban elmulasztotta levonni ennek jogkövetkezményeit; a Kbt. 70. § (2) bekezdése nem biztosítja a felek számára az eltérés lehetőségét, nem helytálló ezért az alperes álláspontja; hangsúlyozta, hogy ez a „gyakorlat” nem jelenti az ajánlati kötöttség törvényi határidőn túli meghosszabbítását, mivel arra a jogszabály a Kbt. 70. § (2) bekezdésén kívül nem ad lehetőséget. Megállapította, hogy az alperes által hivatkozott, törvényi kereteken kívül létező szokásjogi gyakorlat jogszerűségét

– jogszabályi alap hiányában – sem a bíróság, sem az alperes nem ismerheti el. Helytállóan hivatkozott a felperes és Rimai Rudolf arra, hogy az ajánlatkérő a Kbt. 70. § (2) bekezdésébe ütközően járt el, amikor figyelmen kívül hagyta az ajánlatukat; továbbá arra is, hogy az alperesnek észlelnie kellett volna, hogy az ajánlatkérő – a Kbt. 70. § (2) bekezdésén túl – megsértette a Kbt. 2. § (3) és (7) bekezdéseiben foglalt alapelveket is, azaz a jóhiszeműség és a tisztesség követelményét. A 49. pontban összegezve azt állapította meg, hogy a Kbt. kogenciáját figyelmen kívül hagyva az alperes nem állapította meg a Kbt. 70. § (2) bekezdésének sérelmét, és a Kbt. 2. § (7) bekezdésével ellentétben törvény által nem biztosított körben ismert el jogszerűnek olyan eljárást, amely jogszabályi alappal nem rendelkezett. Ezt az érdemi bírálatot a bíróság az első ítéletében nem fogalmazta volna meg abban az esetben, ha a jogorvoslati kérelem elkésettségére hivatkozás további tisztázásra szorul, vagy abban a nemleges döntés lehetősége fennáll. Az első ítéletben megítélt kérdések ítélt dolognak számítanak, az elbírálás megtörténte, helytállósága, és annak végrehajtandósága nem vitatható, az a feleket, az alperest, és a bíróságot köti. Az első ítélet 50. pontja a megismételt eljárásra azt írta elő az alperesnek, hogy: „az ítéletben rögzített jogértelmezés figyelembevételével kell ismételten megvizsgálnia az ajánlatkérő jogorvoslati kérelemmel támadott eljárását, és jogsértés megállapítása esetén a Kbt. szerinti jogkövetkezményeket kell alkalmaznia.” Az alperes feladata a jogorvoslati kérelemmel támadott eljárás, és nem a jogorvoslati kérelem befogadhatóságának a vizsgálata volt. Az alperes az első ítélet iránymutatását figyelmen kívül hagyva járt el, és hozott döntést, ennek jogkövetkezménye az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerint a végzés megsemmisítése azzal, hogy a megismételt eljárásra vonatkozóan az alperes köteles az első ítéletben rögzített iránymutatás maradéktalan betartásával meghozni a határozatát. Az alperes fenti jogsértése miatt a további kereseti érveket a bíróság nem vizsgálta.

Az alperes második megismételt eljárásban hozott D.170/13/2022. számú végzése

- [10] Az alperes a második megismételt eljárásban hozott D.170/13/2022. számú végzésével a jogorvoslati eljárást ismételten megszüntette a Kbt. 145. § (1) bekezdés alapján alkalmazandó Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontjára tekintettel a 47. § (1) bekezdés a) pontjára hivatkozva. Az első ítélet iránymutatására, a Kbt. 2. § (7) bekezdésére, a 148. § (1) bekezdésére, a 145. § (1a) bekezdés a) pontjára, a 148. § (3) és (10) bekezdéseire hivatkozva ismételten vizsgálta a jogorvoslati kérelem határidőben való előterjesztését, és azt állapította meg, hogy az elkésett. Indokolása szerint a második ítélet 15. pontja szerint nem térhetett volna el az összegezéstől sem a jogsértés, sem a jogorvoslati határidő kezdete vonatkozásában. A bíróság összegezés alatt az első ítélet 49. pontjában szereplő összegzésre, és nem a jogorvoslati eljárás összegezésére utalt, ugyanis a második ítélet 15. pontja szerint a jogorvoslati eljárásban az érdeksérelem az összegezés kibocsátásával valósult meg. A második ítélet 16. pontjának lényege az, hogy a D.548/15/2020. számú határozat jogsértő, mert nem észlelte, hogy az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 70. § (2) bekezdését és a Kbt. 2. § (3) és (7) bekezdéseit, és nem állapította meg a Kbt. 70. § (2) bekezdés sérelmét. A 16. pont utolsó bekezdése szerint „A bíróság által megítélt kérdések továbbá ítélt dolognak számítanak, az elbírálás megtörténte, helytállósága, és annak végrehajtandósága már nem vitatható, az mind a feleket, mind az alperes, mind a jelen bíróságot köti.” A D.456/11/2021. számú végzést az első ítélet iránymutatása szerint hozta meg, abban sehol nem szerepel olyan megállapítás, hogy az ajánlatkérő Kbt. 69. § (1)-(3) szerinti bírálati cselekményeit kell megvizsgálni és az összegezés jogszerűsége tárgyában döntést hozni. Ilyen megállapítás a második ítéletben sem szerepel. Az első ítélet szerint jogsértően járt el, amikor nem állapította meg a Kbt. 70. § (2) bekezdés és a Kbt. 2. § (3) és (7) bekezdések sérelmét. Az első ítélet 33. pontjában a bíróság rögzítette, hogy a kérelmezők nem jelöltek meg a Kbt. 70.

§ (2) bekezdésén kívül olyan további jogszabályhelyeket, amelyeknek vizsgálatát kérték. Ettől nem térhetett el, így a megismételt eljárásban azt vizsgálta, hogy az ajánlatkérő megtartotta-e a kérelemmel érintett jogorvoslati eljárás megindítása idején hatályos Kbt. 70. § (2) bekezdését. A Kbt. az egyes jogsértések tekintetében eltérően szabályozza a jogorvoslati kérelem előterjesztésére nyitva álló határidőt, a főszabály szerinti 15 naphoz képest a közbeszerzési eljárást lezáró döntést támadó jogorvoslati kérelmet a jogsértésről való tudomásszerzéstől számított 10 napon belül kell benyújtani. A megsemmisített D.548/15/2020. számú határozat 49. pontjában rögzítette, hogy a felperes és Rimai Rudolf indítványától eltérően a jogorvoslati kérelem tartalma alapján azt állapította meg, hogy a kérelmezők az eljárást lezáró döntést támadták. Ennek kapcsán a Kbt. 148. § (3) bekezdése és (7) bekezdés d) pontja szerinti jogorvoslati határidő megtartottságára tekintettel azt érdemben vizsgálta. Ettől eltérő megállapításra jutott a bíróság az első-, és a második ítéletben azzal, hogy az alperesnek nem az összegezés jogszerűségét kell megvizsgálnia, hanem a Kbt. 70. § (2) bekezdés ajánlatkérő részéről való megsértését kell megállapítania. Eszerint a D.456/11/2020. számú határozattól eltérő jogsértést kellett vizsgálnia, emiatt vizsgálnia kellett a jogorvoslati határidő megtartottságát. Az első-, és a második ítéletből az a következtetés vonható le, hogy a bíróság szerint a jogorvoslati kérelem nem az összegezést támadta, hanem azt sérelmezte, hogy az ajánlatkérő nem tartotta meg a Kbt. 70. § (2) bekezdését. Az első ítélet 49. pontjában nem az szerepel, hogy azt kell megállapítania, hogy az eljárást lezáró döntés jogsértő volt, hanem kifejezetten a Kbt. 70. § (2) bekezdés megsértésének a megállapítását írta elő a bíróság. Eszerint a jogsértés megtörténtének időpontja nem az összegezés kézhezvételének napja. Az első ítélet szerint a határozat jogsértő volt, mivel a Kbt. kogenciáját figyelmen kívül hagyva nem állapította meg a Kbt. 70. § (2) bekezdésének sérelmét, és a Kbt. 2. § (7) bekezdésével ellentétben törvény által nem biztosított körben ismert el jogszerűnek olyan eljárást, amely jogszabályi joggalappal nem rendelkezett. A jogsértő cselekmény megtörténtének időpontja az volt, amikor 2020. október 27-én az ajánlatkérő kilépett a Kbt. 70. § (2) bekezdés szerint lehetséges 120 napos ajánlati kötöttség időtartamából és kérte az ajánlattevők nyilatkozatát az ajánlatok további 60 nappal történő fenntartására. A felperes és Rimai Rudolf e felhívásból tudomást szerzett a jogsértésről. A jogsértés megtörténtének napja és a tudomásszerzés időpontja 2020. október 27. volt. A felperes és Rimai Rudolf nem támadta a 2020. október 27-i felhívást, ezzel kapcsolatban nem kezdeményeztek előzetes vitarendezési eljárást. A jogsértés tudomására jutásától számított tizenöt nap, 2020. november 11. napján járt le, a kérelmezők azonban 2020. december 21-én nyújtották be jogorvoslati kérelmüket, melyben kérték a Kbt. 70. § (2) bekezdés megsértésének megállapítását az eljárás 1., 2., 3., 4., 5. és 7. részeit érintően.

A Fővárosi Törvényszék 103.K.702.462/2022/7. számú ítélete (a továbbiakban: harmadik ítélet)

- [11] A Fővárosi Törvényszék a D.170/13/2022. számú végzést megsemmisítette, és az alperest új eljárásra kötelezte. Döntése meghozatalakor figyelemmel volt arra, hogy a támadott végzést az alperes a második ítélettel elrendelt megismételt eljárásban hozta, melyben a bíróság az első ítélettel elrendelt megismételt eljárásra adott iránymutatás figyelmen kívül hagyása miatt kötelezte az alperest az ítéletekbeli jogértelmezés szerinti eljárás lefolytatására. A Kbt. 97. § (4) bekezdése szerint a megismételt eljárást a korábbi ítéletek rendelkező részeinek és indokolásainak megfelelően kellett volna lefolytatni, ennek elmulasztása a döntés megsemmisítésének és új eljárás lefolytatására kötelezésnek a jogkövetkezményével jár. A második ítélet 20. pontjában egyértelművé tette az alperes számára, hogy az első ítélet szerinti jogértelmezés alapján kell eljárnia. Utalt arra, hogy már az első ítélet is előírta az alperes érdemi döntéshozatali kötelezettségét azzal, hogy a jogsértést meg kell állapítania, a jogsértés

az összegezéssel valósult meg, nincs jelentősége annak, hogy a felhívást külön nem támadták meg. Az alperes a bíróság ezen ítéletét (és a további ítéleteket sem) támadta meg a Kúria előtt, ezért nincsen felhatalmazása arra, hogy az azokban foglaltakat ne hajtsa végre. Az alperes első megismételt eljárásában az ítélet indokait félreértelmezte, ezt követően a második ítélet rámutatott a félreértelmezett és figyelmen kívül hagyott ítéleti részekre, hogy az ismételt félreértelmezés lehetőségét a jövőre nézve kizárja. Ennek ellenére az alperes a második megismételt eljárásban is a jogorvoslati kérelem elkésettségét vizsgálta úgy, hogy eredetileg a jogorvoslati határidő megtartottsága nem is volt vitatott. A második ítélet 43. pontja egyértelműen kimondta, hogy „az érdeksérelem és a jogsértés az összegezés kibocsátásával valósult meg, azáltal, hogy az érdekelt a felperesek ajánlatát figyelmen kívül hagyta.” A bíróság visszautalt a második ítélet 15. és 17. pontjaira, kiemelve azt, hogy az alperes a jogorvoslati kérelem elkésettségét nem állapíthatta volna meg, az ezzel ellentétes alperesi döntés mindkét ítélettel ellentétes. A bíróság a harmadik ítélet 19. pontjában egyértelműen rögzítette az alábbiakat: „A megismételt eljárásban nem egy új jogorvoslati kérelem került benyújtásra, amelynek a befogadhatósági vizsgálatát ismételten el kellett volna végeznie az alperesnek, hanem az alperesi határozat megsemmisítése okán ugyanannak a kérelemnek az érdemi elbírálását kellett volna elvégeznie az alperesnek az első ítélet iránymutatásai alapján. A jogorvoslati eljárás megszüntetésével az alperes az érdemi vizsgálati kötelezettségének ismételten nem tett eleget. A végzés 80. pontjában tévesen jutott arra, hogy a bírósági ítéletekben foglaltakra tekintettel vizsgálnia kellett azt, hogy a jogorvoslati kérelem joghatályosan került-e előterjesztésre. Ilyen irányú vizsgálati kötelezettséget egyik ítélet sem írt elő, és nem is tett lehetővé. Az ítélet 20. pontjában kifejezetten rögzítette, hogy valótlan megállapítása az alperesnek, hogy az első-, és a második ítéletben sem szerepel az, hogy az összegezés jogszerűsége tárgyában kell döntést hozni; az összegezés jogszerűségének vizsgálatától eltérő megállapításra jutott a bíróság azzal, hogy az alperesnek nem az összegezés jogszerűségét kell megvizsgálnia, hanem a Kbt. 70. § (2) bekezdés ajánlatkérő részéről való megsértését kell megállapítania, emiatt kellett vizsgálnia a jogorvoslati határidő megtartottságát; a bíróság szerint a felperes és Rimai Rudolf a jogorvoslati kérelemben nem az összegezést támadták; a jogsértés megtörténtének időpontja nem az összegezés kézhezvételének napja, hanem 2020. október 27-e. A felperes és Rimai Rudolf kérelme ellenére a harmadik peres eljárásban a bíróság az alperes Kp. 30. §-a szerinti bíróság megfizetésére kötelezését mellőzte, mivel jogsértő közigazgatási cselekmény jogkövetkezménye a Kp. 90. § szerinti megváltoztatás, vagy a 92. § szerinti megsemmisítés vagy hatályon kívül helyezés.

Az alperes harmadik megismételt eljárásban hozott D.471/13/2022. számú végzése az eljárás megszüntetése tárgyában

- [12] Az alperes a D.471/13/2022. számú végzésével a Fővárosi Törvényszék D.170/13/2022. számú végzését megsemmisítő, és az alperest új eljárásra kötelező 103.K.702.462/2022/7. számú ítélete alapján megkezdett új ügyben a jogorvoslati eljárást megszüntette. Rögzítette, hogy a megismételt eljárás 2022. december 19-i megindítását követően az alperesi érdekelt ügy nyilatkozott, hogy a közbeszerzési eljárás eredményeként megkötött szerződés szakmai teljesítésének határideje 2022. november 30-án lejárt, a teljesítés megtörtént. Mellékelte az ennek igazolására szolgáló iratokat. A felperes és Rimai Rudolf e.v. a megismételt eljárásban nem tett észrevételt. Indokolásában kiemelte, hogy figyelemmel volt a bíróság első és harmadik ítéletében rögzített iránymutatásra. A harmadik ítélet 18. pontja mellett idézte az első ítélet 43. pontját, melyben az szerepel, hogy „az érdeksérelem és a jogsértés az összegezés kibocsátásával valósult meg, azáltal, hogy az érdekelt a felperesek ajánlatát figyelmen kívül hagyta.” Eszerint a vizsgálatot a határidőben beérkezett jogorvoslati kérelem és a bírósági ítéletek iránymutatásai alapján kellett lefolytatnia. A bíróság iránymutatása

szerint a vizsgálat tárgyát az összegezés jogszerűsége képezte, ezért elsődlegesen a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálásának eljárásjogi akadályát – e körben a felperes ügyfélképességét – vizsgálta. Figyelemmel volt a bírósági joggyakorlatra és a Kbt. 148. § (1)-(2) bekezdéseire, 145. § (1) bekezdésére, és a Kúria Kf.III.37.835/2019/4. számú ítéletének 34-35. pontjaira, továbbá a Fővárosi Törvényszék más ügyben, ám az ügyfélképesség kérdését érintően hozott, 104.K.702.284/2021/12. számú ítéletének 20-21. pontjaira, valamint a Fővárosi Törvényszék 103.K.701.510/2022/9. számú ítéletének 20-21. pontjaira. Ezek alapján azt kellett vizsgálnia, hogy a felperes olyan ajánlattevő-e, akinek közvetlen, jogos érdeke fűződik a megjelölt jogsértés megállapításához. A felperes által vélelmezett jogsértés olyan közbeszerzési eljárásban történt, mely már nincs folyamatban, az alperesi érdekelt jogelődje 2021. március 12-én adta fel közzétételre az eljárás eredményéről szóló tájékoztatót, a Kbt. 37. § (2) bekezdése szerint a közbeszerzés ezzel lezárult, már nem létezik az a közbeszerzés, amelynek eredményeként megkötendő szerződés elnyerésére a felperesnek esélye lehetne. A közbeszerzési eljárás eredményeként – az 1., 2., 3., 5. és 7. részeket érintően – megkötött megbízási szerződések szakmai teljesítési határideje 2022. november 30-án lejárt, az egyes részek tekintetében megtörtént a teljesítés. Emiatt a felperes a jogorvoslati kérelem kedvező irányú elbírálása esetén sem kerülhet kedvezőbb helyzetbe, ugyanis egy már nem létező közbeszerzési eljárásnak nem lehet nyertesként szerződő ajánlattevője. Utalt a Kúria Kfv.II.37.111/2015./9. számú ítéletére, eszerint vizsgálni kell a jogorvoslati kérelemmel elérni kívánt célt, a jogorvoslati kérelem előterjesztéséhez fűződő jogos érdek ugyanis abban az esetben áll fenn, ha a jogorvoslati kérelmet előterjesztő felperes kedvezőbb helyzetbe kerülhet az eredményes jogorvoslati eljárás következtében. A felperes abban az esetben sem kerülhet szerződéskötési pozícióba, amennyiben az alperes alaposnak találja a jogorvoslati kérelemben foglaltakat. Emiatt a felperes ügyfélképessége hiányát állapította meg azzal, hogy hiányzik a jogorvoslati kérelem benyújtásához szükséges, közvetlen jogos érdeksérelme, mint szükséges törvényi feltétel, ezért a jogorvoslati kérelmet érdemben nem vizsgálta. A Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ákr. 46. § (1) bekezdés a) pontja alapján a jogorvoslati kérelmet visszautasította és az igazgatási szolgáltatási díj felperes részére történő visszautalásáról rendelkezett.

[13] **A Fővárosi Törvényszék 103.K.700.635/2023/15. számú ítélete (a továbbiakban: negyedik ítélet)**

[14] A Fővárosi Törvényszék a D.471/13/2022. számú végzést - miután a felperessel közös ajánlattevőként eljárta Rimai Rudolf azt keresettel nem támadta - a felperesre nézve semmisítette meg és kötelezte az alperest új eljárás lefolytatására. A bíróság megállapítása szerint az előzményi ítéletekben adott iránymutatások ismételt figyelmen kívül hagyása miatt a végzés semmis. A közbeszerzési eljárás lezárultával a felperes az ügyfélképességét és a keresetőségi jogát sem vesztette el, utóbbit nem befolyásolta az, hogy a bírósági eljárások ellenére szerződéskötésre és annak teljesítésére sor került. A felperesnek a keresetőségi jogát nem a polgári anyagi jogi érdekeltiséggel kellett igazolnia, a végzés jogszerűsége nem polgári, hanem közigazgatási perben vizsgálendő. A szerződéskötés polgári jogi következményei, és a felperesi igények polgári perben megítélendők, és a közigazgatási perben vizsgálendő keresetőségi jogra éppúgy nem hatnak ki, mint az ajánlatkérő további beszerzési igénye hiányára vonatkozó körülmények. A felperes a jogorvoslati eljárás kezdeményezésére fennálló jogát kívánta érvényesíteni, az ezt kizáró alperesi döntés ellen a bírósághoz fordulás joga biztosított, a felperesnek közvetlen jog- és érdeksérelme az alperes döntésével szemben fennáll.

[15] Az alperesi döntés az első, második és harmadik bírósági ítélet iránymutatásaival sem volt összeegyeztethető. Az alperes az előírtakat figyelmen kívül hagyta, mikor a harmadik

megismételt eljárásban úgy vizsgálta a felperes ügyfélképességét, hogy ez az előzményi eljárásokban nem volt vitatott, és egyik bírósági ítélet sem adott ilyen iránymutatást. A jogorvoslati kérelem benyújtásakor az alperes nem vitatta a felperes ügyfélképességét és a közvetlen jogos érdeksérelme fennálltát, a jogorvoslati kérelmet érdemben elbírálta, arról határozatot hozott. Az ügyfélképesség hiányát állító alperesi érvelés kiindulópontja téves és ellentmond mindhárom bírósági ítéletnek. Az alperes szerint a 2022. december 19-én megindult jogorvoslati eljárásban a felperes nem rendelkezik ügyfélképességgel. Ekkor nem a jogorvoslati eljárás, hanem a megismételt eljárás indult meg, a jogorvoslati kérelem befogadhatóságának vizsgálatára a kérelem benyújtása, és nem a megismételt eljárás időpontja az irányadó. A második ítélet a 17. pontja – visszautalva az első ítélet 50. pontjára – egyértelművé tette azt is, hogy az alperes feladata a jogorvoslati kérelemmel érintett eljárás, és nem a jogorvoslati kérelem befogadhatóságának a vizsgálata. A harmadik ítélet 19. pontja ismét felhívta az alperes figyelmét arra, hogy a megismételt eljárásban nem új jogorvoslati kérelem került benyújtásra, hanem ugyanannak a kérelemnek az érdemi elbírálását kellett volna elvégezni az első ítélet iránymutatásai alapján. Az alperes döntése mindhárom bírósági ítélettel ellentétes, a jogorvoslati eljárás megszüntetésével az érdemi vizsgálati kötelezettségének továbbra sem tett eleget. A bírósági ítéletek a jogorvoslati kérelem joghatályos előterjesztése kérdésének vizsgálatát nem írták elő, az iránymutatástól eltérésre okot adó jogszabályváltozás nem történt, a szerződéskötés és a teljesítési határidő letelte sem adott okot az eltérésre. A tényállás ugyanis az, hogy az alperesi érdekelt jogszabályi alap hiányában hagyta figyelmen kívül a felperes ajánlatát az értékeléskor, ez az első bírósági ítélet szerint jogsértő. Az, hogy ennek ismeretében az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárást lefolytatja és a szerződést megkötö, nem a tényállás olyan utólagos változása, mely a bírósági ítéletek iránymutatásaitól való eltérést lehetővé teszi. A végzés rendelkező része az eljárás megszüntetéséről, az indokolás 106. pontja jogorvoslati kérelem visszautasításáról szól. Függetlenül attól, hogy az alperes szándéka az eljárás megszüntetésére vagy a jogorvoslati kérelem visszautasítására irányult, ez ellentétes a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálását előíró ítéletek iránymutatásával. A felperes által érvényesíteni kívánt polgári jogi igény megítélése a jelen per kereteit meghaladja, a felperes ezzel kapcsolatos szándéka független a bíróság által jogszerűnek elismert azon igényétől, hogy a bírósági ítéletek mentén a közbeszerzési jogorvoslati eljárás érdemben lefolytatásra kerüljön. A korábbiakkal egyezően a bíróság az alperes Kp. 30. §-a szerinti pénzbírság fizetésére kötelezését mellőzte. Az alperes a megismételt eljárásban köteles a jogorvoslati kérelmet a benyújtásra jogosulttól származónak tekinteni és azt érdemben elbírálni az első ítéletben rögzített iránymutatás alapján, figyelembe véve a második, harmadik és negyedik ítéletben kifejtett jogértelmezést.

Az alperes negyedik megismételt eljárásban hozott határozata

- [16] Az alperes a megismételt eljárásban hozott D.395/14/2023. számú határozatával megállapította, hogy „az ajánlatkérő a Kbt. 70. § (2) bekezdésére tekintettel a 70. § (1) bekezdés első mondatát”. Indokolása szerint a megismételt eljárásában az első, második, harmadik és negyedik ítéletben, és a jogorvoslati kérelemben foglaltakhoz van kötve. Az ítéletek alapján a jogorvoslati kérelmet ügyfélképességgel rendelkező kérelmezők által a jogorvoslati határidőn belül benyújtottnak kellett tekintenie. Kizárólag a jogorvoslati kérelemben foglaltakat vizsgálhatta, ahhoz kötve volt. A 103.K.700.635/2023/15. számú ítélet [34] pontja szerint a jogorvoslati kérelem érdemi elbírálását kell elvégeznie az első ítélet iránymutatásai alapján. A jogorvoslati kérelemben a kérelmezők a Kbt. 2. § (1)-(4) bekezdéseinek és a Kbt. 70. § (2) bekezdésének megsértését kifogásolták. A jogsértésről való tudomásszerzés napjaként az előzetes vitarendezési kérelmet elutasító válasz 2020. december 18-i időpontját jelölték meg. A jogorvoslati kérelem a közbeszerzési eljárás 1., 2., 3., 4., 5. és 7. részeit érintette. Nem azt kifogásolták, hogy az ajánlatkérő a Kbt. szerinti ajánlati kötöttség

időtartamán túl végezte el az ajánlatok bírálatát és értékelését, hanem azt, hogy az ajánlatkérő figyelmen kívül hagyta az ajánlatukat. A 104.K.702.237/2021/17. számú ítélet [42] pontja szerint „Az alperesnek észlelnie kellett volna, hogy az érdekelt – a Kbt. 70. § (2) bekezdésén túl – megsértette a Kbt. 2. § (3) és (7) bekezdéseiben foglalt alapelveket is, azaz a jóhiszeműség és a tisztesség követelményét, valamint a Kbt. kógenciáját azáltal, hogy egy saját maga által egyoldalúan meghatározott, a Kbt.-ben nem szereplő feltétel alapján hagyta figyelmen kívül a felperesek ajánlatát.” A [49] pont szerint „Mindezekre tekintettel a bíróság összességében megállapította, hogy az alperes jogsértő határozatot hozott, mivel a Kbt. kógenciáját figyelmen kívül hagyva nem állapította meg a Kbt. 70. § (2) bekezdésének sérelmét, és a Kbt. 2. § (7) bekezdésével ellentétben törvény által nem biztosított körben ismert el jogszerűnek olyan eljárást, amely jogszabályi joggal nem rendelkezett, ezért a határozatot a Kp. 89. § (1) bekezdés b) pontja és 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette, és az alperest új eljárás lefolytatására kötelezte.” Ezzel szemben [42] pont azt rögzítette, hogy „E körben nem volt jelentősége annak, hogy a felperesek az érdekelt 2020. október 20. napján kelt felhívását külön jogorvoslati kérelemmel nem támadták, mivel az érdeksérelem és a jogsértés az összegezés kibocsátásával valósult meg azáltal, hogy az érdekelt a felperesek ajánlatát figyelmen kívül hagyta.”

- [17] Az első ítélet szerint a Kbt. 70. § (2) bekezdés megsértését kell megállapítania, így a jogsértésről való tudásszerzés időpontja 2020. október 27., amikor az ajánlatkérő az ajánlati kötöttség 120 napot meghaladó fenntartására hívta fel az ajánlattevőket. Ha a jogsértés az összegezéssel valósult meg, ahogy azt az első ítélet rögzítette, akkor a jogsértés a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdése. A bíróság megállapításai ellentmondóak, az iránymutatás sem egyértelmű. Ezt a további ítéletek sem rendezték. A kérelmezők az előzményi és a jelen eljárásban is úgy nyilatkoztak, hogy a jogorvoslati kérelmet a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdésével ki kívánják egészíteni. Erre a D.456/2021. számú jogorvoslati eljárásban a 2021. október 22-i, majd a jelen eljárásban a 2023. szeptember 27-i észrevételükben hivatkoztak. A jogorvoslati határidő leteltét követő nyilatkozatokat figyelmen kívül hagyta. A jogorvoslati kérelem a Kbt. 70. § (2) bekezdés megsértését állította, és az első ítéletben sincsen a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdései megsértésének megállapításával kapcsolatos iránymutatás. Az ítélet szerint a jogsértés az összegezéssel valósult meg, de a határozat azért jogsértő, mert nem állapította meg a Kbt. 70. § (2) bekezdése sérelmét. A jogorvoslati kérelemhez kötöttség és a bírósági ítéletek miatt a Kbt. 70. § (2) bekezdésének megsértése kérdésében kellett döntenie. A felhívás szerint az ajánlati kötöttség az ajánlattételi határidő leteltét követő 60 napig, 2020. augusztus 31-én 12 óráig állt fenn. A közbeszerzési eljárás megindításakor hatályos Kbt. 70. § (2) bekezdése szerint az ajánlati kötöttség egyszer, legfeljebb 60 nappal volt meghosszabbítható. Az ajánlatkérő a 2020. augusztus 26-i felhívásával ennek megfelelően járt el. Az ajánlati kötöttség időtartama 120 nap lehetett, ez 2020. október 30-ával letelt. Az ajánlatkérő 2020. október 27-én már nem kérhette volna jogszerűen az ajánlatok fenntartását, az ajánlati kötöttség 2020. október 30-án valamennyi ajánlat tekintetében lejárt. Az ajánlatkérő megsértette a Kbt. 70. § (2) bekezdésére tekintettel a Kbt. 70. § (1) bekezdés első mondatát. Az eljárást lezáró döntést a Kbt. 165. § (3) bekezdés b) pontja alapján a szerződéskötés 2021. március 3-i megtörténte tekintettel nem semmisíthette meg.

A felperes keresete és az alperes védírata

- [18] Az alperes határozatát a felperes keresettel támadta, melyben a határozat megsemmisítését és az alperes új eljárásra kötelezését kérte a határozat Kp. 97. § (4) bekezdésére tekintettel az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerinti semmisségét állítva. Álláspontja szerint az alperes nem teljesítette teljes körűen az első ítéletében előírtakat, nem hozott döntést olyan kérdésekben sem, melyekben a bíróság a felperesi igényeket megalapozottnak minősítette

(Kbt. 70. § (2) bekezdése és 2. § (3) és (7) bekezdései megsértése), a jogorvoslati kérelemben hivatkozott, Kbt. 2. § (1)-(2) és (4) bekezdései sérelmét és a közbeszerzési eljárás további hatásait és a jogsértő eljárási cselekményeket, illetve ezek egész eljárást érintő jogsértő következményeit nem vizsgálta, illetve elmulasztotta levonni az eljárás egészét illetően a jogsértésből eredő következtetéseket, melyekre az ítéletek kötelezték. Kérte annak megállapítását, hogy az alperes az első ítélet jogértelmezését figyelmen kívül hagyva járt el, az ítélettel ellentétesen értékelt releváns körülményeket, ezért a bíróság utasítsa az alperest arra, hogy határozatban állapítsa meg az első ítélettel egyezően, az abban rögzített minden részletre kiterjedően az ajánlatkérő egész eljárásra kiterjedő jogsértését, kötelezze a jogsértésnek az egész közbeszerzési eljárással összefüggő jogkövetkezményei vizsgálatára, ideértve a jogsértő bírálati cselekmények és az eljárást lezáró jogsértő döntés vizsgálatát is; kötelezze arra, hogy állapítsa meg az ítélet 38. pontjának megfelelően a jogsértést azzal összefüggésben hogy az ajánlatkérő a Kbt. keretein kívül járt el; állapítsa meg az alperes az ítélet 41. pontjának megfelelően azt, hogy a törvényi kereteken kívüli szokásjogi gyakorlat jogszerűtlen,; illetve határozatban állapítsa meg az ítélet 42. és 49. pontjaiban alapján a Kbt. 2. § (3) és (7) bekezdései megsértését és azt, hogy az ajánlata figyelmen kívül hagyása jogszerűtlen volt. Fentiekkel összefüggésben kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a jogsértésekkel összefüggésben a Kbt. szerinti jogkövetkezmények alkalmazására.

- [19] Az alperes tévesen szűkítette le a megismételt eljárást az egész eljárás helyett a Kbt. 70. § (2) bekezdése sérelmének vizsgálatára. Erre – miután az első ítéletet a Kúria előtt nem támadta meg - nincsen felhatalmazása. A jogellenesen állapította meg a Kbt. 70. § (1) bekezdés első mondatának megsértését, a határozat rendelkező részéből hiányzik is a „megsértette” kifejezés, az hiányos és az ítéletek iránymutatásaival sem összeegyeztethető. Az első ítélet több, az egész eljárás jogszerűtlenségét eredményező Kbt. előírás megsértését deklarálta. Az ítélet szerint ezek kihatottak a bírálati cselekményekre is. Az ítélet nem kizárólag az ajánlati kötöttség Kbt. 70. §-ban foglaltakat vizsgálta, hanem az ezzel kapcsolatos jogsértésnek az eljárást lezáró döntésre gyakorolt hatásait is, és az alapelvek sérelmét is deklarálta. Az alperes a bírósági iránymutatásokat nem teljesítette, a bíróság az alperes helyett e feladatokat hatáskörelvonás nélkül nem végezheti el. Az ítélet 38., 41., 42., 44., és 45. pontjaiból megállapítható, hogy az ajánlatkérő eljárása jogsértő volt. A 38-49. pontokban a bíróság az eljárás lezáró döntést érdemben befolyásoló jogsértéseket állapított meg. Ezért állapítja meg a 49. pont azt, hogy az alperes jogsértő határozatot hozott, mikor törvény által nem biztosított körben ismert el jogszerűnek olyan eljárást, mely jogszabályi alappal nem rendelkezett. Eszerint a bíróság az egész közbeszerzési eljárást „jogszabályi alappal nem rendelkezőnek” minősítette. A 42. pont rögzíti a Kbt. 2. § (3) és (7) bekezdésének sérelmét. Egy olyan közbeszerzési eljárás, melyben az ajánlatkérő a hivatkozott jogsértéseket elkövette, és melyben az alapvető jogsérelem is megvalósult, reparálásra szorul. Az alperes az alapelvek sérelmét nem vizsgálta, e körben sem állapított meg jogsértést. Az 50. pont szerint a bíróság nemcsak a Kbt. 70. §-ának vizsgálatát várta el. A jogszabályi alappal nem rendelkező és alapelveket sértő közbeszerzési eljárásban hozott döntés nem jogszerű, a megismételt eljárás sem szorítkozhat a Kbt. 70. § (1) bekezdés első mondatának jogsértéskénti megállapítására. Az alperes irat,- és jogértelmezése téves, az ítélet 50. pontja alapján az egész eljárás, így a bírálati cselekmények vizsgálatát is el kellett volna végeznie. Ha a bírálathoz jogsértő cselekmények útján, jogszabályi alap hiányában jutott el az ajánlatkérő, akkor az egész eljárás jogsértő. Ennek deklarálása az alperes kötelezettsége, tévesen állítja, hogy kizárólag a Kbt. 70. § (2) bekezdése sérelmét kellett vizsgálnia. Az alperes a bírósági ítéletek iránymutatásait évek óta nem teljesíti, ezzel jelentős károkat okoz. A bíróság által jogszerűtlennek ítélt ajánlatkérői magatartás érdemi kivizsgálásának hiánya miatt az alperes és az ajánlatkérő gyakorlata változatlan marad. A jogsértés nem került megállapításra a jogsértő közbeszerzési eljárás okán ért következmények nem kerülhetnek reparálásra. Jog,- és érdeksérelem érte

azzal, hogy az ajánlatát jogsértő módon nem bíralták el, ezáltal nem a legkedvezőbb ajánlatot adó nyertesként került kihirdetésre, és nem velük kötött az ajánlatkérő szerződést. Ennek a határozatban történő rögzítése alapvető fontosságú.

- [20] Az alperes a védíratában a kereset elutasítását kérte annak alaptalanságát állítva. Fenntartotta, hogy a határozatát a bírósági ítéleteknek megfelelően hozta. A jogorvoslati kérelem a Kbt. 70. § (2) bekezdése megsértésének megállapítására és nem az ajánlatkérő egész eljárásra kiterjedő jogsértésének megállapítására irányult. Ilyen kérelem nem is lenne befogadható, mert a jogorvoslati kérelemben pontosan meg kell jelölni a vélt jogsértést. A Kbt. 70. § (1) bekezdésének megsértését megállapíthatta, ez tartalmaz kötelezést az ajánlatkérőre nézve. Az ajánlatkérő jogosultságát rögzítő, Kbt. 70. § (2) bekezdésének megsértését nem állapíthatta meg. A Kbt. 70. § (1) bekezdése sérelmének megállapítása mellett nincs lehetőség arra, hogy azt is megállapítsa, hogy az ajánlatkérő jogszerűtlenül nem bírálta el a felperesek ajánlatát, mert a bírálati határidő túllépése miatt nem volt az eljárásban ajánlati kötöttséggel terhelt ajánlat. A Kbt. 2. §-a szerinti alapelvi jogsérelmet a tételes jogsértés megállapítása mellett a többlet tényállási elemek felperes általi megjelölése hiányában sem vizsgálta.
- [21] Az alperesi érdekelt nyilatkozatában rámutatott arra, hogy a határozat 134. pontja szerint az eljárást lezáró döntés Kbt. 165. § (3) bekezdés b) pontja szerinti megsemmisítésének nem lehet helye, miután 2021. március 3-án sor került a szerződéskötésre.

A bíróság ítélete és annak indokai

- [22] A kereset az alábbiak szerint túlnyomó részben alapos.
- [23] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a Kp. 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. A tényállást a Kp. 78. § (2) bekezdésére figyelemmel a rendelkezésre álló adatok, valamint a felek előadásának egybevetése alapján, a bizonyítékokat egyenként és összességükben értékelve, a megelőző közigazgatási eljárásban megállapított tényállással összevetve állapította meg.
- [24] A Kp. 85. § (3) bekezdés a) pontja alapján a bíróság hivatalból veszi figyelembe a vitatott közigazgatási cselekmény semmisségi okát. Az Ákr. 123. § (1) bekezdés f) pontja szerint a közigazgatási bíróság adott ügyben hozott határozatával ellentétes tartalmú döntés semmis. A perbeli esetben a felperes a Fővárosi Törvényszéknek a negyedik ítéletével elrendelt megismételt eljárásban hozott alperesi döntés jogszerűségét támadta, a jelen per alapjául szolgáló megismételt eljárásra azonban nem kizárólag ez, hanem az első és második és harmadik ítéletében foglaltak is iránymutatóak voltak, miután a második és harmadik és negyedik peres eljárás során az első ítéletben foglaltak betartását kellett a bíróságnak vizsgálni.
- [25] A bíróság elsőként - miután a hivatalbóli vizsgálati kötelezettségével azonosan a felperes maga is ezt kifogásolta - az alperes határozatát arra tekintettel vizsgálta, hogy az ítéletekben foglaltaknak az alperes a megismételt eljárásban maradéktalanul eleget tett-e, figyelembe véve azt is, hogy az előzményi eljárásokban hozott bírósági ítéletek a jelen perben eljáró bíróságot is kötötték.
- [26] A megismételt eljárásra adott iránymutatás követendősege kapcsán a Kúria Kfv.III.37.217/2021/10. számú ítéletében mutatott rá arra, hogy a megismételt eljárásban

nemcsak az ítéletnek kell megfelelni, hanem az eljárási törvényeknek is, a Kp. 85. § (2) bekezdése szerint ugyanis a közigazgatási tevékenység jogszerűségét a megvalósítása időpontjában fennálló tények alapján kell vizsgálni. Ebből következik, hogy a megváltozott tényállás esetén a hatóságot nem köti az ítéletben foglalt előírás. Ugyanerre a megállapításra jutott a Kúria a Kfv.IV.35.266/2020/6. és a Kfv.VI.37.829/2022/5. számú ítéleteiben is, a Kfv.V.35.057.2022/5. számú ítéletében pedig azt hangsúlyozta, hogy a megismételt eljárás nem teremt új ügyet, így a jogvitát a bíróság által meghatározott keretek között kell véglegesen lezárni. Az alperes nem változtathatja meg alapvetően a megismételt eljárásban az értékelés keretrendszerét, új körülmények hiányában eltérő jogalapon álló döntést nem hozhat, nem üresítheti ki a jogerős ítélet iránymutatásában foglaltakat.

- [27] A megismételt eljárás kereteit kijelölő, a jogértelmezés irányát alapvetően meghatározó első ítélet jogértelmezésének helyessége, illetve a megismételt eljárásra adott iránymutatás jogszerűsége és pontossága – amennyiben azt az alperes sérelmesnek tartja - a Kúria előtti felülvizsgálati eljárásban lett volna vitatható. Szintén a felülvizsgálati eljárás tárgya lehetett volna az, hogy az alperes által hivatkozott ellentmondások az ítéletben megállapíthatóak-e, illetve ezek milyen jogértelmezéssel lennének feloldhatóak. Az alperes a jelen, negyedik megismételt eljárásban az első ítéletet iránymutatásával kapcsolatos értelmezési problémáira nem hivatkozhat alappal, miután a hivatkozott ítéletet felülvizsgálati kérelemmel nem támadta. Az alperes által állított ellentmondások és vélt pontatlanságok nem mentesítették az ítéleti iránymutatások teljesítése alól az alperest, különös tekintettel arra, hogy a sérelmesnek tartott első ítéletet követő további három bírósági ítélet is ismételten rögzítette a megismételt eljárás kereteit, melyek között az alperes eljárni volt köteles. A fentiekkel összefüggésben hangsúlyozandó, hogy a bírósági ítéletekben adott jogértelmezés és iránymutatás nem kizárólag az alperes számára volt követendő, hanem annak tartalmát a jelen perben eljáró bíróságnak is irányadónak kellett tekintenie, az abban megállapítottaktól nem térhetett el.
- [28] Az alperes a megismételt eljárásban – a bíróság ítéletében foglalt előírásokkal szembe helyezkedve – figyelmen kívül hagyta azt, hogy az első ítélet egyértelműen megállapította a Kbt. 2. § (7) bekezdése, valamint a 70. § (2) bekezdése megsértését. A hivatkozott ítélet [49] pontja ugyanis egyértelműen kimondja azt, hogy „az alperes jogsértő határozatot hozott, mivel a Kbt. kógenciáját figyelmen kívül hagyva nem állapította meg a Kbt. 70. § (2) bekezdésének sérelmét, és a Kbt. 2. § (7) bekezdésével ellentétben törvény által nem biztosított körben ismert el jogszerűnek olyan eljárást, amely jogszabályi jogalappal nem rendelkezett.” A fentiekben túl az első bírósági ítélet [50] pontjában egyértelműen rögzítette azt is, hogy „A megismételt eljárásban az alperesnek az ítéletben rögzített jogértelmezés figyelembevételével kell ismételten megvizsgálnia az érdekelt jogorvoslati kérelemmel támadott eljárását, és jogsértés megállapítása esetén a Kbt. szerinti jogkövetkezményeket kell alkalmaznia.”
- [29] A fentiekkel összefüggésben a bíróság azt állapította meg, hogy az alperes az első bírósági ítélet iránymutatása szerint a jogorvoslati kérelmet érdemben megvizsgálta, vizsgálata eredményeként a megállapított jogsértésről határozatot hozott. Ezen túlmenően azonban megállapította azt is, hogy az alperes a bírósági iránymutatások – különösen az első ítéletben rögzítettek – téves értelmezésével határozta meg a megismételt eljárásának a kereteit, ennek következménye pedig az lett, hogy a megismételt eljárást olyan irányban folytatta le és olyan jogsértést állapított meg, mely nem volt összhangban az előirtakkal. Ezt a felperes a keresetében alappal kifogásolta.
- [30] A fenti bírósági ítéletben foglaltak szerint az alperesnek a Kbt. 70. § (2) bekezdése sérelmét kellett volna megállapítania, tévesen állapította meg a Kbt. 70. § (1) bekezdés első

mondatának sérelmét. A jelen perben eljáró bíróság a korábbi ítéletben tett megállapításokat – miután azok ítélt dolognak tekintendők – a jelen eljárásban nem ismételte meg, kizárólag a keresettel támadott határozat jogszerűségét érintően hivatkozott ezekre.

- [31] A Kp. 2. § (1) bekezdése alapján a bíróság alapvető feladata az, hogy eljárásával a közigazgatási tevékenységgel megvalósított jogsértéssel szemben – erre irányuló megalapozott kérelem esetén – hatékony jogvédelmet biztosítson. Ehhez igazodóan a Kp. 90. § (2) bekezdése kimondja, hogy a bíróság – a (3) bekezdésben meghatározott kivétellel – a közigazgatási cselekményt megváltoztatja, ha az ügy természete azt megengedi és a megismételt eljárásban a közigazgatási szerv – azonos jogi vagy tényhelyzet alapján – a bíróság jogerős ítéletével ellentétes cselekményt tett. A bíróság ezért a jogi-, illetve a ténybeli helyzet azonosságának a vizsgálatát is elvégezte, melynek eredményeként megállapította, hogy mindkét esetre nézve a helyzetazonosság fennáll. Ennek ellenkezőjét a felek sem hivatkozták.
- [32] Tekintettel arra, hogy az alperes azonos jogi- és tényhelyzet alapján a bíróság jogerős ítéletével ellentétes cselekményt tett, és közbeszerzési ügyek természete a megváltoztatást lehetővé teszi, a bíróság a Kp. 90. § (2) bekezdésében előírtak alkalmazására köteles, nem nyílt jogszerű lehetősége a Kp. 92. § (1) bekezdés a) pontja szerinti döntés meghozatalára.
- [33] A bíróság az új eljárásra kötelező összesen négy ítéletében részletesen kifejtette az álláspontját, azt továbbra is irányadónak tekinti, a jelen ítéletben szükségtelenül nem ismétli meg. A perben előadott hivatkozások elbírálása érdekében azonban az alábbiakat is rögzíti.
- [34] A jogorvoslati kérelemnek a Kbt. 149. § (1) bekezdése szerinti pontos és teljeskörű rögzítése azért lényeges, mert a jelen per alapját is adó, a Kbt. 148. § (2) bekezdése szerinti kérelemre indult jogorvoslati eljárásban az alperes vizsgálatának terjedelmét, annak kereteit maga a kérelem határozta meg, az alperesnek ugyanis az itt megjelölt jogsértés fennálltát kellett vizsgálnia. Amellett, hogy a Kbt. 149. § (1) bekezdés d) pont szerinti jogsérelem megjelölése határozza meg a jogorvoslati eljárás tárgyát, nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy a Kbt. 145. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó Ákr. 38. §-ának megfelelő tartalom szerinti elbírálás elvéből az következik, hogy a jogorvoslati kérelem tartalma a kérelmező által meghatározott jogsértő esemény és a megsértett jogszabályi rendelkezés, illetve az ezekhez kapcsolódó indokolás együttes, egymásra tekintettel történő értelmezése alapján határozható meg. A Kúria Kf.37.816/2018/8. számú ítéletének 35. pontjában a Kbt. 149. § (1) bekezdése szerinti tartalmi elemek kapcsán a jogorvoslati kérelmek tartalom szerinti elbírálásának fontosságát is kiemelte annak kifejtésével, hogy „(...) A kérelmeket tartalmuk szerint kell elbírálni. Ez azt jelenti, hogy nem akadály a kérelem elbírálásának a megsértett jogszabályi rendelkezés pontos megjelölésének elmaradása, ha az a beadvány alapján egyértelműen, kétséget nem hagyó módon megállapítható. A kérelem tartalmi elbírálása azonban nem vezethet odáig, hogy az alperes olyan jogszabályi rendelkezést vizsgáljon, amely jogszabályi rendelkezésre a jogorvoslati kérelmet nyilvánvalóan nem alapították.”
- [35] A fentieket szem előtt tartva a per érdemét érintően a bíróság alapvetően két dolognak tulajdonított jelentőséget: egyrészt a jogorvoslati kérelem tartalmának, másrészt pedig az előzményi bírósági ítéletek által tett megállapításoknak, illetve az ezekben rögzített jogértelmezésnek.
- [36] A felperes és Rimai Rudolf a jogorvoslati kérelmükben valóban nem jelölték meg tételesen a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdéseinek sérelmét, de a jogorvoslati kérelem tartalmából egyértelműen megállapítható volt az, hogy az arra irányul, hogy az alperes semmisítse meg az alperesi

érdekeltnek a közbeszerzési eljárás egyes részeiben hozott, eljárást lezáró döntéseit, melyben azt rögzítette, hogy nem vette figyelembe az ajánlatukat az értékelés során. A jogorvoslati kérelemben kifejtettek szerint az alperesi érdekelt eljárást lezáró döntéseiben és az előzetes vitarendezési kérelemre adott válaszában megfogalmazott indokolása téves. Eszerint a felperes az alperesi érdekelt döntését vitatja, mert a Kbt. 70. § (2) bekezdése alapján az ajánlatukat figyelmen kívül hagyta az értékelés során. E tényről kizárólag az összegezésből értesült.

- [37] Az alperes a jogorvoslati kérelem tartalmát maga is értelmezte és a jelen perben támadott határozata 49. pontjában – idézve az előzményi döntését – úgy fogalmazott, hogy a kérelmezők indítványától eltérően a jogorvoslati kérelem tartalma alapján azt állapította meg, hogy a kérelmezők az eljárást lezáró döntést támadták arra hivatkozással, hogy az ajánlatkérő jogsértő módon hagyta figyelmen kívül az ajánlatukat az értékelés során. A jogorvoslati kérelem tartalom szerinti vizsgálatától és értékelésétől az alperes a per előzményeként megismételt eljárás során nem tekinthetett volna el, abból pedig következik a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdése sérelme, amely az első ítéletből következően a Kbt. 70. § (2) bekezdés megsértésével valósult meg.
- [38] A felperes a bíráló folyamatának jogszerűségét tekintve kifogásolta az ajánlatának figyelmen kívül hagyását. A bíráló során az alperesi érdekeltnek, mint ajánlatkérőnek kellett megvizsgálnia azt, hogy az ajánlatok megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban, és a jogszabályokban meghatározott feltételeknek.
- [39] A bíráló folyamatát tekintve a Kbt. 69. § (1) bekezdése azt írja elő, hogy az ajánlatok és részvételi jelentkezések elbírálása során az ajánlatkérőnek meg kell vizsgálnia, hogy az ajánlatok, illetve részvételi jelentkezések megfelelnek-e a közbeszerzési dokumentumokban, valamint a jogszabályokban meghatározott feltételeknek. Ehhez kapcsolódóan a (2) bekezdés rögzíti, hogy az ajánlatkérő köteles megállapítani, hogy mely ajánlat vagy részvételi jelentkezés érvénytelen, és hogy van-e olyan gazdasági szereplő, akit az eljárásból ki kell zárni. Az ajánlatkérő a bíráló során az alkalmassági követelmények, a kizáró okok és a 82. § (5) bekezdése szerinti kritériumok előzetes ellenőrzésére köteles az egységes európai közbeszerzési dokumentumba foglalt nyilatkozatot elfogadni, valamint minden egyéb tekintetben a részvételi jelentkezés és az ajánlat megfelelőségét ellenőrizni, szükség szerint a 71–72. § szerinti bírálói cselekményeket elvégezni.
- [40] A bíróság az első ítéletében tett megállapításai körében utalt arra, hogy a Kbt. az ajánlatok elbírálásának rendjét szigorúan szabályozza, érvényes ajánlatot kizárólag a Kbt. feltételei szerint lehet figyelmen kívül hagyni. Ebből következően azt is megállapította, hogy a felperesek alappal kifogásolták az ajánlataik figyelmen kívül hagyását. Ez azt jelenti, hogy az ajánlatkérő a bíráló folyamatát a bíróság által megállapítottan nem jogszerűen folytatta le, melyek a jogorvoslati kérelmet előterjesztő felperes és Rimai Rudolf alappal kifogásolt. Az általuk előadottakból – figyelembe véve a jogorvoslati kérelem tartalom szerinti elbírálásának kötelezettségét – a Kbt. 69. § (1)-(2) bekezdése sérelme megállapítható volt.
- [41] A felperes és Rimai Rudolf a jogorvoslati kérelmükben a Kbt. 70. § (2) bekezdése mellett a 2. § (1)-(4) bekezdései megsértésének megállapítását is kérték. A következőes alperesi és bírósági joggyakorlat szerint a Kbt. alapelvi rendelkezései általános törvényi követelményeket határoznak meg a közbeszerzési eljárás valamennyi résztvevője számára. A közbeszerzési eljárás teljes folyamatában jelen vannak, érvényesülésüket az egyes tételes jogi rendelkezések is biztosítják. Az egyes tételes speciális rendelkezésnek kell az általános alapelvi rendelkezéshez igazodnia és nem fordítva. Az alapelvi rendelkezések szerinti jogsértés

megállapításától az alperes abban az esetben tekinthet el, ha az a tételes rendelkezésben maradéktalanul leképezhető. Az alapelvek azonban önmagukban is, és a tételes szabályok mellett is válhatnak a jogszerű eljárás fokmérőivé. Az alapelvek sui generis sérelme megállapításának feltétele olyan többlételemes elemként értékelhető tény, körülmény megléte és értékelése, amely alapján a tételes normasértésen felül az alapelvi jogsértés önmagában megállapítható (Kúria Kfv. 37.487/2017/3.). Az alapelvek sérelmére hivatkozása esetén a felperesnek kell azt bizonyítania, hogy az alapelvek megsértése megtörtént, és ez az ügy érdemére kiható jogszabálysértést jelent (Kúria Kfv.37.968/2018/5.). A fentiekkel összefüggésben a bíróság egyetértett az alperessel abban, hogy a jogorvoslati kérelem az alapelvi jogsérelmekkel összefüggésben nem tartalmaz érdemi érvelést, vagy olyan többlételemes elemet, mely a tételes jogsérelem megállapításán túl az alapelvi jogsérelem megállapítását tette volna szükségessé. Az első ítélet tartalmaz ugyan a Kbt. 2. § (3) és (7) bekezdésben foglalt alapelvek sérelmét illető megállapítást, de kizárólag a (7) bekezdés nézve rögzített jogsértést, melyet az alperes így jogsértő módon hagyott figyelmen kívül. A 2. § (3) bekezdés szerinti, az ajánlatkérővel szemben támasztható elvárás megsértése megállapításának az elmaradása ugyanakkor az ajánlatkérő terhére tételesen megállapított jogsértésben leképezhető. Az alapelvi jogsérelem megállapítását a felperes a keresetében ebben a körben alaptalanul kifogásolta, és továbbra sem adta indokát annak, hogy a tételes jogsértés megállapításán túl az alapelvek sérelmét mely érvek mentén látja megállapíthatónak.

[42] A felperes keresetében a jogsértések megállapításán túl azt is kérte, hogy a megállapított jogsértésekkel összefüggésben a bíróság kötelezze az alperest a Kbt. szerinti jogkövetkezmények alkalmazására. A szerződéskötés időközbeni megtörténte miatt az alperes a Kbt. 165. § (3) bekezdés b) pontja alapján az eljárást lezáró döntést nem semmisíthette meg. A további jogkövetkezmények alkalmazására irányuló kereseti kérelem kapcsán a bíróság a felperes kereshetőségi jogát vizsgálta, ez ugyanis a kereseti érvek érdemi vizsgálatának feltétele. A Kúria joggyakorlata következetes abban, hogy a kereshetőségi, igényérvényesítési jog a per tárgya és a fél közötti anyagi jogi kapcsolatra vonatkozik, és akkor áll fenn, ha a felperesnek a támadott határozat rendelkezésével összefüggésben van közvetlen jogi érintettsége. Ez az elvi álláspont a Kúria a Kfv.II.37.040/2022/6., Kfv.III.37.172/2018/4., és a Kfv.V.37.025/2022/11. számú ítéleteiben is megjelenik. A kereshetőségi jog tehát a felperes azon jogát jelenti, hogy az alperesi döntés tartalmát vitathatja, mert ebből fakadóan érte őt jogsérelem.

[43] A jelen per tárgya a Kp. 4. § (1) és (3) bekezdéseire tekintettel az alperes megismételt jogorvoslati eljárásban hozott határozatának jogszerűsége, mely közigazgatási perben, az e pertípusra irányadó sajátos szabályok szerint vizsgálandó. A felperes kereshetőségi jogát is kifejezetten a közbeszerzési jogorvoslati eljárásban hozott közigazgatási döntések jogszerűségét vizsgáló közigazgatási per sajátosságaira tekintettel kellett vizsgálni arra fókuszálva, hogy a felperes által állított jogsérelem és a támadott döntés közötti anyagi jogi kapcsolat fennáll-e. A perbeli esetben a felperes által állított jogsérelem az, hogy az alperes továbbra sem a bírósági iránymutatásoknak megfelelően foglalt állást a jogorvoslati kérelméről. A per tárgya az alperesnek a jogorvoslati kérelem tárgyában hozott határozat jogszerűsége, a felperes ezt támadta keresettel. A felperes által állított jogsérelem tehát ezzel kapcsolatban vizsgálandó. A felperes joga, jogos érdeke az, hogy a jogorvoslati kérelméről az alperes jogszerű döntést hozzon. Ezt meghaladóan azonban az, hogy a jogorvoslati kérelemnek helyt adó döntés esetén az ajánlatkérő terhére milyen további büntetés jellegű jogkövetkezményt állapít meg, szab-e ki bírságot, és ha igen, milyen összegben, a kereshetőségi jogát meghaladó kérdés. Egyébként a felperes maga sem adta jogszabályi alapján annak, hogy a Kbt. vagy a Kp. mely rendelkezései alapján hozhatja a bíróság ilyen tartalmú döntést.

- [44] Mindezekre tekintettel a bíróság a Kp. 89. § (1) bekezdés a) pontja alapján, a Kp. 90. § (1) bekezdés b) pontjának alkalmazásával – a Kbt. 172. § (1) bekezdésében biztosított megváltoztató jogkörre, valamint arra figyelemmel, hogy a határozat megváltoztatását az ügy természete megengedi, a tényállás megfelelően tisztázott és a rendelkezésre álló adatok alapján a jogvita véglegesen eldönthető, a határozatot megváltoztatta és a Kbt. 165. § (2) bekezdés c) pontja alapján megállapította a Kbt. 2. § (7) bekezdése, 69. § (1)-(2) bekezdése és 70. § (2) bekezdése megsértését. Ezt meghaladóan a keresetet – annak további alapelvi jogsértés megállapítására és az alperes szankciók kiszabására irányuló részében a Kp. 88. § (1) bekezdés a) pontja alapján annak alaptalansága miatt elutasította.
- [45] A bíróság a perköltség megfizetésére a pervesztes alperest kötelezte a Kp. 35. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó, a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján. A perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet (a továbbiakban: IM rendelet) 3. § (3) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel arányban állóan, figyelembe véve a jogvita bonyolultságát, a keresetlevél és az észrevétel elkészítéséhez szükséges jogi munka időigényét, továbbá azt, hogy a perben tárgyalás tartására nem került sor. Az alperesi érdekelt perbelépésével összefüggésben a felperes oldalán mutatkozó költségtöbbletet a bíróság megállapítani nem tudott, ezért a Kp. 35. § (1) bekezdés b) pontja alapján az alperesi érdekeltet nem kötelezte perköltség viselésére.
- [46] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán feljegyzett és az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (2) bekezdésére tekintettel alkalmazandó 39. § (3) bekezdés b) pontja és 42. § (1) bekezdés a) pontja alapján megállapított 36 000 forint kereseti illetéket a pervesztes alperesnek az Itv. 5. § (1) bekezdés c) pontja alapján fennálló személyes illetékmentessége és a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján a Pp. 102. § (6) bekezdésére is figyelemmel a Magyar Állam viseli.
- [47] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése biztosítja.

Záró rész

Budapest, 2024. április 29.

dr. Sára Katalin s.k.
a tanács elnöke

dr. Orbán Fanni Irén s.k.
előadó bíró

dr. Szilágyi-Horváth Eszter s.k.
bíró